

Sang ved Femogtyveaars-Festen for Studenter fra et og samme Aar October 1852

Der er et Baand, det os til Festen kalder,
Et Mærke, det os til hinanden drog,
En Lyst til at, endnu i Manddoms Alder,
Slaae op Studenterlivets Mindebog.
Hen over Artiums-Gjærdet fløi vi sammen,
Det var October, men i os var Vaar,
Som ung Student, saa har man Svanehammen,
Ei sandt, Studenter fra det samme Aar!
Naar gamle Minder kaldes til Paraden,
Saa klinger sært det i Ens Hjertebund;
Regentsen og vor Gaard i Boldhuusgaden
Var Vidne til saa mangen munter Stund.
Vi skiltes ad, saa vidtom blev vi flötet',
Saa langt omkring, som Rigets Grændse gaaer,
Men mödtes vi, et Baand os sammenknyttet',
Det heed: »vi er' Studenter samme Aar!«
Vel er der gaaet store Söer og Taager
Fra den Tid hver af os var ung Student,
Men vi har lært, Gud over Danmark vaager,
At her er godt at groe, har vi erkjendt.
Mens Videnskab og Kunst har deiligt Fremme,
I Folkeanden der et Hjerte slaaer.
Held Sammenholdet! – og ei vort vi glemme,
Vi er' Studenter et og samme Aar!